

Tractatus Theologicus

Moralis de

Sacramento Penitentis

Per R. P. Ra-

mon Antonmar

In Collegio Burgensi moralis

Theologi meritisimum mo-

dexatorem

Anno Domini 1759, quo sub

finem ego ipse discipulus in

Societatem ^{rejur} adscribi solitus

fui.

Del uso del D^a Beyrta.

Fractatus Theolo- gicus

De Penitentia Sacramento

Poemum

Penitentia sacramentum quo vita spi-
ritualis animae peccati turbine extirpata re-
uiuiscit, et efflorescit, secunda post naufragi-
um tabula ty a D Hieronymo in cap 16-
Ezechielis, et a Tridentino sess 14 Can
Iuxta merito appellatur: extracta sequitur
p peccatis Baptismalis innocentiae nativitate, in
qua tunc hoc mare magnum transibimus,
paratur nobis penitentia, cui uelut

Colegio Mayor del Rosario.

fractae navis tabulae admittentes, hinc inde sp
ei, et timoris condonatae culpa fluctibus iac
tati, ad exercitum vitae portum tendimus. Itaque
e auctore Lactancio firmiano in episto
ma duarum institutionum, vulnerum, peccatorum
que sanatio, spes, et portus salutis, quae
qui tollit, uicem vitae sibi amputat. Con
siderari potest poenitentia tum ut sacramen
tum, tum ut virtus: quatenus Sacramen
tum est signum sensibile, seu ceremoniam sacra
a Christo Domino instituta, qua aliquis offi
telum peccata commissa post Baptismi Sa
cerdoti legitur Jurisdictionem cum deuto dolore,
et proposito emendationis, ab eoque ab
solutionem recipit, imposita salutari
poena: quatenus iuxta importat non solum
resuscitantiam, hoc est, mutationem vitij, et ui
te nouitatem, sed et iustitiam, et dolorem de pe
ccato, quo quis in se ipso punit, ac iudici

2
cat commissa flagitia; ut enim D. Gregorius
ait lib. 34 in Euangelia: poenitentia agere
e, et perpetrata mala plangere, et plangere
da non perpetrare. De poenitentia ut uirtute
fere agunt Scholastici; Theologi uero
Moxales debet de ea disputant, cum de dolore
requirunt ad sacramentum poenitentiae: hoc i
mutari in hoc tractatu curabo, plene tra
tationem instituens de Sacramento poenit
entiae; scopus enim tractatus huius est, Min
istros Ecclesiae ad rectam huius sacramen
ti administrationem erudire. Quoniam autem
Sacramentum Poenitentiae poenitentem respicit, et
Conferendum, duobus libris opus absolvam:
in primo de his, quae ad poenitentiam spectant,
in secundo de his, quae ad Conferendum agunt:
prolixas speculationes Theologi Scholastici
manu mitem, negotium practicum faciam,
ad illos auctores remittens, qui latiori ca

lamo questionibus speculativis versantur, cum
modi ss Ex D., et P Vazquez, utroque
tom 4 in 3 p 2 Thoꝝ, Cardinalis de disputom
de Penitentia, et ali.

Libri primus

de his, quæ ad Sacramentum Penitentiæ
pertinent ex parte penitentis =

Disputatio 1^a

de natura, origine, et partibus penitentis

sectio 1^a

an, et quid sit, et quando institutum hoc
Sacramentum

Regant olj Marilianu nocentꝝ Sacra
mentu Penitentiæ, docet, ohoer peccato inchi
nagine Sacramenti Penitentiæ, et sacerdotis
ablutione solis suis orationibus a peccatis ex
praxi: unde hi heretici ab Agustino, et

Damasceno Eucherio, et de Dignos dicuntur
Montanistæ a Montano Hæriarcha
ne appellati, dixerunt, nullus ee in Eccle
sia remedium, quo peccator post Baptismi
Deo reconciliari possent. Novatianus itq
dixerunt, nec in Ecclesia potest remitti
peccata post Baptismi omnia, sed idq Ch
ristus hunc potest lucrum modi; sed tñ dice
bgt, ea refert d Ambrosius lib 1 de peni
tentiæ cap 32, danti in Ecclesia potest ad
remittenda leuiora, n tñ exauiora peccata: q
d dicere videbantur Montanistæ, qui tñ
Ferdinando lib 1 de pudicitia cap 2, deinde
bgt peccata in remittenda, et in remittenda.
De his Hærenbus ipse d Epiphanius hæren
39, et d Agat hæren 38. Iacobus postea di
xerunt, peccata n ee frigida ab herbis, sed ro
li Deo; ex his accepit Ioannes Wicleph
us error, quo avertabat, sacramenti pe

immixtis et huius, nec adeo imitatorum, quibus ex
recurrere. Scilicet Huius; damnati in
in Concilio Tridentino sex 13. Lixenus uem
qui ab anno 1537 huius ad annum 1546 Ecclesiam
traxerunt, nimis orare contra hoc Sacramen
tum exaruit; et unctio enim sui exoritur in
negauerunt hoc Sacramentum, sed unice dix
erunt, namque nec ora mortalia fixerunt, im
quique fixerunt uenialia, postea vero hoc Sa
cramentum oro negare uideretur: nam in fine libri
de captivitate Babilonis sic ait: si loqui rigere
lumus, tantum in duo sacramenta in Ecclesia,
Baptismus, et paenitentia. Clarius adhuc negavit
hoc Sacramentum Calvinus, et eius auctoritas, qui
omnes exoritur fixerunt uide apud Emundum Car
dinalis Belarminum lib. 1 de paenitentia cap
7 ad 12. Verum Ecclesia Catholica uere,
et firmata tenet dari uerum Sacramentum
paenitentiae, unctum a Christo Domino, distinctum
a Sacramento Baptismi, quo peccata post

4
Baptismi omnia remittuntur. Ita definitum
est in Decretis Tridentinis. sex 14 cap. 5, et 6
et Can. 3, 9, et 10. Tydamus huius ueritatem
derumata ex Matth. 16, ubi dicit: ubi dabo
claves Regni Coelorum &c; et ex Ioannis 20
ubi dicit: accipite spiritum Sanctum, quorum
remittentur peccata, remittentur eiis, et qui
omnes remittentur, retenta &c. Ex his enim sa
cramentis, pag. locis aperte stat, Christum dedi
sse Ministris Ecclesiae potestatem ad remittenda pe
ccata; hae auctores potestas, ut pote exercenda
inter homines, et in Ecclesia uisibili, debebat
exerceri per aliquod signum visibile causati
um operis, quod prouideretur ex Sacramentis.

Quod
auctores Sacramentum hoc distinctum a Baptismo
et definitum impluribus uicibus, traditum ab
Ecclesiae Patribus, uidetur apud C. Dupum de
de paenitentia sex 1 no 3. Quae ueritas fir
mata est ratione: finis enim, et effectus uari

28
nulla eret reconcatio Baptismi, nulla fidei
reconcatio, nullaq; peccatorum poenitentia, ut
nil horum in ea promissione expresse postu-
latur.

Igitur qd illius promissionis tacite includit
dictionem poenitentia in iustitia p Baptismum
recepta, & adhiberi alia remedia ad recuperan-
dum iustitiam, si amissa s. p subreptoria peccata.
Apert d cap 5 ad Ephesios solus ait c qd uerissi-
mum est solo s. Baptismo sine alio sacramento
remedio p tunc natio miseri eos, qui baptiza-
ti: qd autem peccata postrema delicta Baptis-
mus praeteriens ita Apert e: nq ad Hebr 6
2^a cor 12^a expunctionem n solus negat, Baptismum
repeti posse, sed q lapsos post Baptismum p episcopum
iustificari; affert enim, aliquid esse uigilantia
et aspersionem ad ea peccata remota, quae uia
difficultas non eret, si sola Baptismi reconcatio
sufficeret.

Quod ad D. Agostinum attinet, nescio qua
fonte ab huiusmodi allegata, ut Ep 23 expone

6
dicat: si parvulus baptizatus gregior factus
propter incepit hunc peccata, p quos gregior ami-
tat, n regeneratione, sed alia curatione sana-
ri potest. Et lib 5 de Baptismo cap 22 ait,
n sanari p Baptismum, sed p uerum reuerentem:
hoc igitur obiecto solus respondet, Baptismum ferre quod
ad remotionem peccatorum, quos ad illius subreptum
quatenus e carnis, p quos hoc ingreditur in
cedena, fides capiam nuncupandi alia sacramenta
p quos remouetur peccata. Dy 2 fulgentium uocat
Baptismum sacramentum fidei, et poenitentia loqui-
ta de Adultero, in qd ad iustificationem p Bap-
tismum requiritur dolor, seu poenitentia gra-
uius scilicet peccatorum 2^a illius Actus 2: poeni-
tentia agite, et baptizati unusquisque iustitiam
facite.

De
centum: ad Hebr 6 dicitur: imple e, eos,
qui sel illuminati s. . . et prolapsi s, nun-
tus renouari ad poenitentiam. Et ibidem cap 12.
uoluntarie peccantibus post acceptam notam Deditur

ig n reliquit hostia p peccatis: q n datur
sacraty pœnitentiz. Iuxta ex 1^a Joannis
cap ult. Est peccaty ad mortem; n dico ut p
eo roget quis: q n oia peccata post Baptis
my missa deleri possunt p sacraat pœnitentiz.
sic arguunt heretici. Ad 1° locy D Pauli
resp. ex D Ambrosio 16° 1° de pœnitentiâ cap 2
Apostoly inchoare, Baptismy iterari n po
sse; minime tm negare, posse peccatoris pœ
nitentiâ pœnitentiz reconciliari: qd reconci
liatio peccatoris post Baptismy peccatis im
positis p iterari Baptismy; positi tm p sac
ramty pœnitentiz; quoniam autz illi, qui sp
ecialiter illuminati s, et uocati ad staty
perfectioris, si a tali statu p peccata cadunt
difficulte renouant; deo ad fingendz hęc defi
cultz, aut Apost, ee impote rursus renouari.
Ita loca Expositores apud mag Cornelij. Ad
2° dicdy: in illis q uerbis: ig n reliquit

7
hostia p peccatis inuere, q Christus ig n e
ueny moriturus. Vide Em D. hic disp 16
sect. 1^a et Emingt Belarminy 16° 1° de pœ
nitentiâ. Ad 1° locy dicdy, uerba illa Joa
nis intelligda ee de impœnitentiâ finali
proindeq n dicdy p decedentibus in peccato lectu
li.

Veniamus ig ad defionz, quz methapho
re imbuta pt ee hęc Sacramty iudicialia
in foro iustiz, remittit peccati post Baptis
my missa. Dicit Sacramty, ut ex alis, pro
xime ueniat, et a iustitie pœnitentiz dicit
quoniam: primo q^o pœnitentiâ ut Sacraty re hœ
p modis signi, at ut uirtus iustiz actus, l ha
bitus: 2° q^o ut Sacraty e actus simplicita sen
sibilis, et exterior, at ut dicitur e potestatem
interior: 3° q^o dicitur, et Sacraty inuiz pœ
nitentiâ ut toty, et pars; dicitur eny p acty qz di
ponit pœnitentiâ ad Sacraty, q^o pœnitentiâ inclu
dit iterari, et abluoni: 4° q^o dicitur e cas ad

grā disponit; Sacram^{ty} d^o e^o caa effici: q^o illa
n^o dicitur fieri, sed impetrare, aut fortassis q^o
de ipso mereri q^o peccati remissionem, quā
exat^o fieri ex opere operato, id e^o, n^o ex effica
cia operis, sed ex dispositione, et iustitie
instituti.

Per illa uerba iudicialiter remissionem infir
mitatū dedit ultimo ab aliis Sacram^{ty}; quatenus
nullus praeter hoc Sacram^{ty} efficit remissionem modo
iudiciali: modū autē iudicialis remissionis poenitē
tiae Sacram^{ty}, ut patet ex i^o Ecclesiae traditi
one, quā accipit illa Christi uerba Ioannis
relata accipite Spiritus Sanctus d^o quā p^o
illa Christus creauit in Ecclesia quodq^o Tri
bunal, in quo peccatorum eaz ageretur: h^o ex
Fridgeti rex 14 Cn 7 defungere, abluens ad sa
lutē e^o natiū eo q^o Christus reliquerat Sacer
dotes sui Vicarios, ad quos totūq^o p^oceder,
et Iudices oia mortalia eximina deferret, ut
peccatorum q^oq^o p^omittit. Alibiue subiungit
abluens Sacram^{ty} Sacerdotis e^o accipit iudici

alg. Ex dicitur facile defungi phuricū sic pote
ris adinuere: confesso legitime in foro iustitiae
facta, et ablutione Iudicis perfecta.

Hoc Sacra
m^{ty} sic explicatū immare a Christo fuisse im
m^{ty} docti plurique DD^o Catholici, adeo ut ex
D^o disp 17 de poenitentia recte 1° a^o exceptionē q^o
omn^o existimet exoney. Veritas h^o probata
q^o Fridgeti rex 14 Cn 1° ablutione p^ofecti, hoc Sa
cram^{ty} a Christo fuisse institutū; n^o autē dicitur
institutū q^o antea q^o erat, sed q^o denuo sta
tuitur; nec dicas, Christū hoc Sacram^{ty} institui
se, ut n^o immare p^o se, sed p^o Apostolos, aut p^o
Ecclesiam, q^o m^ont facultatē absolueri a peccati
religendo tm eis, ut modū abluendi p^oscribere
ut. Non, inquit, hoc dicas: h^o q^o Sacram^{ty} in
stitutio pertinet n^o ad potest^o Jurisdictionis
sed ad potest^o exaltis, quā nec Apostoli, nec Ec
clesia Christus communicauit; alias p^oter Eccl
esiam noua Sacram^{ty} institueret; h^o q^o Fridgeti.
nullū aliū auctore praeter Christū agnoscit

Sed dices, plures ee auctores Chatholicos.
strany scriptes: nam D Bonaugura dicit Tatit
q 3 ait, abluens a Christo, ferens 1° ab Aposto
lor fuisse institutq, q^o d^o g^o g^one elogit g^oauer
Art ny Theog^o, ny Canoniz: uno flora mpy
cyro de pœnit. dicit, hoc sacraty mpy fuisse
ab Ecclesia, l a D Jacobo, ut ntax ex eius Ep.
Canonica cap 3: ubi ait, petemini aliter
ny pœata uerba. Plu n obg^oitibus ait Pœi
suarex loco uerbo supra, ceterisq nam ee
de fœe, et a Trident defitq: flora autq, D
Bonaugura, et alii D D pio, et sano g^ou expo
ni poss^o, quan dixerint, hoc sacraty fuisse
quod a Christo Dno mpy; ab Apost 1° explat
et exposere pœcepty, et ad Jacobo promulga
ty: uerbu enj illis petemini abluunt & n
imponit Apost pœcepty noty, sed q^o importy
exponit: sicut g^o uerbu aliu, quz Paul ante
dixerat: nolite iurare, neq^o p Cœly neq^o p terry

9
neq^o aliud quodcuq^o iuramty noty aliquod pœ
cepty imponit, sed unue q^o importy den iu
xgdo exponit, aut promulga.

Inquies nyc:
quo tempore fuisse a Chro mpy hoc sacraty?
Resp, oio certy ee post Tridg, hoc sacraty in
ny fuisse a Chro Dno post eius resurrectione,
q^o d^o uerba illa probilit, quz hgtz Joannis 20
et a Trident allegati, ex 14 Cn 3°, ubi ait: Dno
autq sacraty pœnit tyc pœcipue instituit,
q^o a mortuis excitatus insufflauit in Discip
ulos dicit: accipite spirity sgty & c. Recite
fent, q^o Paul dixerit tyc pœcipue, p hœ
eny uerba n denotat, alio g^o tempore ante, l post
mry ee hoc sacraty; imho enj sacraty e
eiusq^o inchoatio, quz n sepe, sed sel ee p tyc
q^o uerue fuit, cy pœcipue fuit. Unde d^o Dei
luy ex 6 Cn 14 adduce probilit, tyc ee ablu
te mpy, oio aduerbio pœcipue. Patet g^o

one: Sacramentum enim se huius per modum iudicii, huius
modi est, cum Apostolus est collata potestas ligandi
et solvendi; sed est huiusmodi illis collata, et non
te hoc ipsum, aliter non dixerit Christus accipite,
sed recipite, quod est accipite: quod. Obsecro ex Ma-
thaeo sentite, Christus instituisse hoc Sacra-
mentum, cum Math. 16, et Luc. 6 misit Apostolos
ad praedicandum, et cum Math. 16 Petrus dixit: tibi
dabo Claves Regni Coelorum: et cum Math. 18 omni-
bus discipulis dixit: quicquid alligaueritis super ter-
ra: quod in istis est ante Christi resurrectionem. Quod
in illis locis Math. 16, et Luc. 6 nullus legimus
huiusmodi institutionem significari; nec enim po-
testas in corpus Christi missa datur ante resur-
rectionem in Christi corpus uerum; ita autem
Apostolus nondum fuisse huiusmodi potestatem recipi-
endi. Verba, quae Christus dixit Petro: tibi dabo cla-
ues Regni Coelorum, promissionem significat, non exe-
cutionem, et in eodem sensu accipi possunt uerba omni-

10
Apostolus dicta: quicquid alligaueritis super ter-
ra: et. Vel respondere potest, huius fuisse colla-
tam Apostolis potestatem iudicandi excommunicandi,
et a communione abluendi; non potestatem ad foris poeni-
tiam sacramentalis, ut exponit D. Thoas, et col-
liget ex prioribus uerbis: si Eodem non audie-
rit, etc. tibi sicut Ethenicus, et publicanus.

Obsecro:
scripto: Christus in nocte cenae instituit Apostolos,
eos instituit sacerdotes; in istis autem sunt ordinis, ut
sit abluendi potestas. Reges in cruce dixit in-
stituere, quo significare uoluit legem non esse
perfectam, et numerum. Ad istos uero Apostolos
in cena non fuisse illam sacerdotum perfectam
sed solam recipiendi potestatem, quae est huiusmodi flexa diuina
fuit ac potestas abluendi: prius enim Consecratus cum
ordinatus necat, et offert sacrificium, et postea
sub fine sacri cui uedit abluendi potestatem, quod
ordo sacerdotalis, etc. Ad 2° dic ex Suarez

et alius p uerba illa numary e soly signifi-
cari qd ee splitas p'dictiones, quz de passio-
ne Chri p'cederent.

Sed adhuc remanet obiectio =
quz excitatq n uideo, ex n leuz ingere diffi-
cultat: ponamus enj s'dq d'q post p'dictionem,
et ante Chri resurrectionis uoluiss se facere
p'uenire, et uerari, nullus profecto poterit
ey abluere q mortuuz, soly q' indig' erat ad
unificandz strictione perfectaz; atqui multi-
la, et improbanda uidet' Ecclesia, cui nullus re-
perit' remediuz p'ccari post Baptismu' nisi
ut nos superius d'ca hereticos urgebamus, qui
sacram' p'uenire negab'nt: q'z ante Chri re-
surrectionis erat Ecclesia, remediuz ad p'ccata
post Baptismu', hoc autz nullus ee poterat p'ce-
ter sacram' p'uenire.

Resp, n ee improbandz
legz q'iaz eo q' tan d'ribi tempore, et antea
mag' eius perfectioz caruerat remedio d'ce

ete instituto ad medelz p'ccari post Bapti-
smu' omni. hoc enj p' accidens, ex n ex defe-
ctu legis erat; n aliter ac ceteris confesa-
tio in mortis articulo strictione indiget ut
myd'et' a lethali, nisi forte q' attritione
iuxta, et strictione exanimata obtineat qu-
aq' p' extremaz unione: dy q' p' breue illa
tempus exant' fideles quam in transitu de
lege ueteri ad legz q'iaz nondy perfecte
instituz, indigere strictione perfecta ad re-
missionem lethalis, n ex defectu legis uideat'
in statu numaronis, sed q' nondy lex erat
in eo statu: qua solutione uti n licet here-
ticis, ita quos arguebamus supponere legz
integre uideat'. Nec necessitas strictionis
pro inchoatus illo statu uidebat' uidere
uoni strictione hos adultos, qui z in lege ue-
teri indigebant strictione perfecta, ut pla-

crata talis legis quæ amicus obtineat, ut
uere docet Exm sup Jo de Sacramen rect
ione 2^a & dico 3.

Sectio 2^a

De partibus huius Sacramenti

Ad definitionem huius Sacramenti succedit diui
sio partium eius, quas ut calceus explicat, pri
mo primo, hoc Sacramentum ut pote totum men
le sua habet extrinseca constitutiva, quæ & dicuntur
ta, aut quam partes: primo 2^a in hoc
toto potest videri proportionem ex tota materia
significante, et ex significatione. in quo
signi n^o eductum, quod significat & forma, et
subiectum & denominatum significat & tota materia.
Potest ut videri proportionem in ipsa materia, &
quæ subest significationi inquirendo, quid se
habeat p^o formam in illa materia?

Sed dices: si totum illud & materia, fundam
mentum quid ibi & forma? Resp, totum illud
est materia respectu significationis, sive huius de
nominationis materia significat: nunc autem
queritur, quid se habeat ut forma in hoc
alio toto materia ad significandum apta. Res
obest, q^d aliquod subiectum & materia respectu ali
cuius formæ, et im in ratione subiecti apti
tutem p^o aliam formam: sic totum lignum est sub
iectum formæ artificiorum, quæ denominatur
ea, et im virtutem in ratione subiecti apti ad
aliam virtutem p^o formam, quæ appellatur lignum
quæritur q^d quænam pars dici debeat forma in
hoc Sacramento, sive in materia huius Sacramenti
quæ apta est ad subeundam denominationem
n^o.

Hic premittitur, dico 1^a abluens Ministri
est forma, et partes huius Sacramenti, ita coin
grua oia totum, qui se videtur, abluentem

ee frog, negat tm ee parox. Pro amentio
ex Fidei rex 14 cap 3, ubi post Thogri
y in decreto unionis expeditur huius
crati mitione, declarat, illa Ministri
uerba: ego te abluo ee frog; accun^o p^o
nugis ee quam matq; sed froa e pars
mitione totius, respu cuius e froa: q^o.
Ifrax: ng Fidei post q^oq^o e de abluo
ne, et actibus p^oenugis mitione: q^o h^o
de partibus Sacrae Santa Synodus r^oadg:
conet q^o abluo ee frog, et parox. Pro q^o
raone: ng hoc Sacrae mitione e signi
ficabile, et efficax q^oas iudicialia remittit;
sed abluo Ministri potumy significat h^o
remittit, ut eius uerba p^orefert: q^o e
pars mitione ipsius mitione frog aptg^o illg
matq ad mitione nomi.

Dico 2°: dolor, et fe
non ee q^o partes mitione, et exgrales mitione
matq ex qua. Et q^o q^oq^o con mitione Sc^oh, qui

13
et requirit exgrales dolor, et f^oenon; itg
Dico tm n ee mitione, sed q^o conotata. Pro
amentio 1° ex Iulij nup^o allegat^o, ape
lgibus dolor, et f^oenon partes huius Sa
crati, sed p^ora conotata n // partes mitione
ti: q^o. Pro 2° ex Bulla Leonis x d^ognat^o ex
roxer Luteri, quoy unus anerebat, sine
fydangto Semp^o et Pa^oxy ad mitione
non, f^oenon, et satisfactione ut partes
p^oenugis: q^o. Scio Luteri negare dolor
et f^oenon, nedy ut mitione, sed q^o ut requi
sita; eius aut^o p^oportio, q^o negabat ab
lute ee partes mitione, ac p^oinde q^o
mitione e mitione.

Ifrax raone: ng ubi imp
licita data froa, data e p^olicita mata mitione
mitione; id ut utat ex Fidei, abluo m
plicita froa in hoc Sac: q^o data m
mata; quoy aut^o alia, niny q^oq^o ang^o

Idem it actus poenitentis. Dico 3° satis-
factionem esse quidem partem in eis, sed inae-
qualem. Et 2° cum ista penes utrumque poenitentem:
prima pars stat: ne id sine quo saluata
impleta esse instituti, ne pars exhalis il-
lius; atqui sine satisfactione l'imposi-
ta, si spem minus obliuiscatur, l'executioni
mandata, si poenitentis ante decedat, aut
alio titulo illi omittat, saluata impleta
esse huius sacri: 2°

Secunda 2° pars stat
ty ex Iulio allegatur, quod satisfactionem
recipit inter partes huius sacri: ne 2° ratio
ne: ne hoc Sacrum est in ius ut videtur huius;
atqui videtur huius criminale includit ad
sui perfectam integritatem per se inflectit ut
deatque delicti: 2° hoc Sacrum importat
poenitentiam ut per se importat 2° quod poenitentia
instituitur integrata

Dico 4°, peccata ut poenitentia ne ee ma-
ty in ius esse instituitur huius sacri, sed
unice magis 2° quod. Et 2° ista cum ista
Cardinalis de Lugo sup 12 de poenitentia recti-
one 2, cuius ista ualde probabiliter reputat
P. Arriaga ut alii; sed auctore nostra oio
tenenda e, in qua uenit oes fere Theo-
logi ut D. Thoma; probationes autem, quod
plures allegat ne admodum efficaces uidentur.
Dicit primo auctores magis istos, peccata
ee magis destruentia per Sacrum, proindeque
illud institui ne poenitentia. Ratio autem huius in
efficacia e; nam enim a quo in ius esse instituitur
ponitur in fieri per mutationem, et huius deo
minatio res destructa instituitur per, quod
destruitur. Dicit 2° Sacrum ee res sapientum
ac proinde ne poenitentia institui per peccatum, quod est
sa malitia. Inefficax 2° ratio: ne Dicitur ody

peccati igitur e, et in 2° plexor. Theo-
logorum instituta & ipsi peccati, ut impropria
sunt de obliquo.

Dicitur 3° Sacri hoc appellari
Sacri reconciliationis, quia significare debet
nullam autem alitudinem in reconciliatione habere
per peccati, quod est ipsa discordia. Dicitur etiam
ita: si peccati instituta hoc Sacri, operatur
ut in reliquis partibus, non quod causa
habet; quoniam autem credat, peccati se non ca-
usantem quod, ut ipsi quod, ita? Alius
quidam obiectio. Ad quod respondet, Sacri re-
conciliationis significare agere a peccato
ad gratiam, ut remittit, et excludit peccati: y
de hoc peccati nequeat significare & pariter
hoc quod, ut quod est; bene tamen ut est causata
huius peccati, includit peccati ut tamen a
quo. Ad 2^{am} et ultimum: unum Sacri ad ca-
usandum quod certa est illi a Deo, non ut ens est,

sed ut operetur: ipse ad quod sufficit, ad utrumque
partem tale signum, sufficit ut instituat Sacri
ut gratia effectum; peccati autem idem est ad
utrumque signum gratia, ut causatur huiusmodi a
peccato ad ipsam gratiam: per quod peccati in nostro al-
teram partem instituit Sacri ut gratia causa
tury.

Hic ad obiectum inefficaciam hanc probationem
dictis: unica assertionis, firmam probationem de-
sumenda est ex Iulio supra relatis, et pro-
extremum ex Frid, quod per huius Sacri partem re-
fert, nullum de peccati in hunc finem: signum
quod est, Iulius non invenit in peccati utrumque
huius Sacri institutum. Hinc: si flexi-
bit, ut peccata sunt essentialiter connotata, quia
sunt flata instituta huius Sacri, hoc tenen-
dy est, ne in re tanta momenti additum ulterius in-
stituta, quod nec Iulius exprimit, nec coin The

logorum opinio admittit, sed id fieri potest, ut a quo
ingressus solutione parebit: qd.

sectio 3^a

Solventur argumenta contra pragmatice
asertiones.

Obi nostra primum asertionem ex Soto: hoc
Sacerdos appellari Sacerdos poenitentis, ac proinde in
actibus poenitentis ad eundem referre debere, ut
ablutio requiratur, ut si habeat effectum; Ideoque
Sed et asertat, ablutionem esse fructum, aut in satisfactionem
fructum, et satisfactionem esse partem eius. Res
pondeo, Sacerdos hoc non solum appellari Sacerdos poeni
tentis, sed et Sacerdos reconciliationis: quod non est cur po
tuit in actibus poenitentis, quod in ablutione Sa
cerdotis hoc titulo utatur. Saepem nominem Sacerdos
ab aliqua parte denominari, quum propterea al
lii partes excludantur: ut firmatio appella
re nunciat Chrisma, Baptismus Ablutio, et

Extrema unctio a sola materia nominem habet. Sed et
duo tres totum partes huius Sacri recipiet, non ex
cludit a numero partium abluionem, quod ibi
de numero, sed solum includit, eas tres esse solum
partes materiales huius Sacri ut excludatur
ratione materiae alia praerequisita, quod praecedere
iust, et fortasse uoluit excludere peccata, quod u
nunc // materia est quod.

Obi ex Soto nostra 2^a asertio
nem, Sacerdos nunquam appellare actum poenitentis ma
teriam, sed quasi materiam; ut in Baptismo, alio Sac
ris materiae nomen implere appellat. Respondeo: id solum nomen
nunc exprimit Sacerdos, quod significat per remissionem
peccati; sed sola ablutio eam significat; alia et po
enitentis est Minister, ubi etiam remissionem pe
ccati, quod est materia iudicialis Sacri, ut in eam
propter nullum / bonum Iudex: qd. Respondeo etiam Sacerdos
appellat abluionem nomen fructum, nomen et reliqua
as partes esse materiam nomen satisfactionis, ut nequeat
esse uera fructus, ubi non est uera materia: ideo aliter in

hoc Sacco propter aliam appellatam partem materiales
quasi materia, quod non est corpus aliquod possibile
materiale, sicut in Baptismo est aqua, et in
fractione Eucharistia: igitur quod illius uetus quasi
denotat, partes huius Sacri tamen non sunt
materia corporea, utriusque tamen Sacri hoc perinde
ac in alia materia, quae corporea est. Ad 2^{am} facit

ablationem expressam, et immediatam signifi-
ficare propter remissionem peccati; Deinde est, scilicet: nego
tamen, actus poenitentis non significare partem effectus
propter; cum ex Diuina institutione ordinem ad satisfactionem
sacri unus tantum talis poenitentia; neque enim sola ablatio
sine materia talis satisfactionis habet propter remissionem
et satisfactionem iudicialis, quae ut talis tribuitur
et daturque satisfactionem poenitentis: unde tam poenitentia, quae
partes males per modum unius significat, et effectus
talis propter; quod tamen ablatio, ut pote poenitentia, est nobilitas, et
ultima pars integralis huius Sacri; Deinde ipse, non autem
poenitentia tribuit effectus, sed iudicatur, et remittitur
di; iudicatur quidem, cum solus Iudex et iudex; poenitentia
ergo et poenitentia, remittitur ergo: quatenus poenitentia

ultraque decessum tribuit totum et in specie: non quod poenitentia
necque ubi remittitur, sed ad remissionem se extendat: sicut
in artificialibus et tribuitur species, producit materiam
sed propter, scilicet, alias tamen producit lignum tribuit
dicta. Hoc est non minus, quod statuat.

Obicitur

Durandus, idcirco non esse partes integrales huius Sacri,
cuius non est materia sensibilibus; quod enim sensibile non neque
constituitur ergo sensibile. Pyreus respondit, satisfactio
non esse partes integrales talis Sacri: primo quia
pars integralis unita materiam, qualis ponitur satisfac-
tio praecedere deinde ad, scilicet, satisfactionem autem ad illam
subsequitur. Deinde quod singulis partibus integralibus
singulis, hoc correspondere deest partialis: ne
singulis partibus integralibus lignum, aut ignis sin-
gulis correspondet, hoc, et in Sacco Extremum un-
tionis; quod plures sunt poenitentiae, plures et poenitentiae
unitae; ita ut, qui post susceptam unctorem in uno
igne, peccaret lethaliter, sacrilege poenitentia suscipere
unctorum in alio igne; atque satisfactioni non corres-
pondet noua poenitentia, nisi exequatur satisfactionem impe-

satisfactione in peccato lethali, aculeus erit, nul-
lus impediet effectum primarium Sacri: quod satisfac-
tio non est pars integralis huius Sacri. Ad primum res-
pondeo, dolorem nec graviter in se, bene tamen in infirmitate, et
hoc sufficere, ut signum visibile situat: nec opus in-
terius contrahitur Maximomum, licet in se, et fructus
et inoperabilis, quod tamen operabilis in signum externum Ma-
ximomum situat. Nec dicas, dolorem nec partem hu-
ius Sacri in se, et ratione sui, ut tunc est regularis
in alio, et ratione alterius: tunc quod rationem aper-
tius habet in signum interno Maximomum: tunc quod dolor
non est fructus, et in se operabilis, in se tamen, et ratione in-
ordinata, ut non operabilis in alio; tunc quod affectus pro-
prie in affectionem peccati; hoc autem sufficit, ut
more huius appelletur visibile, et Sacrum situat. Ad

secundum falso aseruit, quod magis integralis, precedere
debet et in physicis: nam hoc non acquiritur nouum a quo per
necitationem, quod nouum magis integralis acquiritur, ad
quod unica, indiuisibilis, et precedens ad effectum, et id
ipsum contingit in contrariis obus, si a quo indiuisibilem
habet, ut in Animarum disputatur, et hinc facit

solutio primae probationis, et ad id respondet, anaphy-
ce uerum in ipso, habens plures fructus, namque in
ipso, quod unica fructus quidem, nec inextingu-
ibili per extensionem unius fructus ad nouum magis. Ad se-

cundam extremam unionis dico, eam non uerget; Etiam
enim Dominus per unum lumen alio Sacris unicuique, alio-
plures fructus assignauit; unde ex uno Sacro ad al-
liud nulla est paucitas. Accedit, quod tota est extre-
ma unionis sufficiens saluata in qualibet parti-
culari fructu, ut tenet opinio probabilis, licet quod plu-
res ut quod plures applicetur Sacrum, yronis. Et hoc
ostendit, cuius ille, qui in se recipitque unionem pecca-
ter lethalem, saculeque potest suspensa eam in re-
liquis generibus; quod nimirum in qualibet yrone cui-
uslibet generis uere saluatur Sacrum unionis, penes
totum eam ad eam opinionem: natura acquiritur post istum ho-
tum in qua, peccater lethalem, et postea renouum su-
meret; qui autem istum exequitur non recipit Sacra-
mentum poenitentiae, sed Sacramentum iam sus-
ceptum penes totam creaturam ipse generis integri-
tatem.

Inquires: an impositio pœnitentiz facta a
Confessorio sit simul cum absolutione forma in
formata satisfactionem. Respondes: absolutio
nem esse unicam formam; impositionem autem
pœnitentiz esse declarationem legis obligatoriz
implicite impositam in obligatione: Eodem
quo sententia declaratoria iudicis non est quæ
imponit, sed potius quæ exponit obligationem
legis. Inquires secundo: quem effectum habe
at satisfactio, quando, et per quam unionem
determinetur, ut sit pars huius Sacramen
ti. Respondes, satisfactionem ut informa
tam multo plus remittere pena temporalis, =
quam si formata esset hoc Sacramentum ha
beret enim effectum remittendi ex opere ope
rato. Quoad unionem attinet, cum mora
lis sit, dico partem consistere in impositio
ne, quæ se habet ex parte Ministri, et par
tem in eius executione, suo tempore exerce
nda, quæ se habet ex parte pœnitentis. Obi
ces eo Cardinali de alio contra quartam

19
absolutionem: id est constitutum intrinsicè
huius Sacramenti, quo precise deficiente de
ficit Sacramentum; idè deficientibus preci
se peccatis ut præceteris, deficeret hoc Sacra
mentum: 2° peccata, ut præcetera sunt intrin
secum constitutiva huius Sacramenti. Mi
nor constat; quia si quis per errorem in
vincibilem putaret, se peccare, doleret, confi
teretur, et a legitimo Sacerdote absolutionem
obtinere, adhuc Sacramentum deficeret; ad
huc casus nil præter præteritionem peccato
rum deeret: 3° precise deficientibus pecca
tis deficeret hoc Sacramentum. Minor,
maximè solido ingenio prædus longas paginas
in solutione huius argumenti profundere;
cum solutio dubis, et clauis præ oculis habeatur.
Res
pondes, negando minorem, ad cuius probationem
nego etiam minorem: nam casu, quo defice
rent peccata præcetera, deficeret etiam doleret

confessio, quæ a Christo instituta sunt ad signifi-
candam gratiam huius Sacramenti; quod Ch-
ristus instituit in remedium peccati post Bap-
tismum committi; uoluit itaque Christus ad
constitutionem talis Sacri animæ conuersionem,
confessionem, et absolutionem peccati com-
mitti, in deo pæne existimati; confessio autem
conuersionis, et absolutio, de quibus in argumen-
to non sunt de peccato commisso, sed pæne ex-
istimato: non quod sunt prout instituta a Chris-
to: unde licet existant penes physicam entita-
tem, non tamen existunt penes entitatem
moralem, in ordineque ad constitutionem
Sacramenti.

Parec hæc solutio reuerſione mani-
festa: non minus requiritur quod peccatum committitur,
a quo baptizato, quod quod omni; sed et omni arguendo
non est intentus huius Sacri, alias Baptismus pænitentia
preexistens situeret Sacrum pænitentia: quod non est minus

est intentus illius. Par uocabulis eadem: quod dolor, confessio, et absolutio
de peccato, licet non commisso, licet non a non baptizato non cadit sub
Christi institutione, cum non sunt de peccato commisso post baptismum, ad
quod unice se extendit Christi institutio; unde itaque, confessio, et absolutio
de peccato licet non commisso, licet non a non baptizato per se
de se habet ad hoc Sacrum, ac si Sacrum intentus non esset, si
autem intentus non esset, nullus uergetur dolor, confessio, et absolutio
situeret hoc Sacramentum ex defectu institutione
illius: eadem quod ratione dolor, confessio, et absolutio
de peccato non commisso non constituent tale Sac-
ramentum; quia illius institutio circa ea non
uerſatur. Responſus eodem Cardinali: quod Christi institutio
non est pars huius Sacri, nisi confessio ut uera, uerique
absolutio, sed itaque confessio, quæ absolutio, ut ueræ, et importat ut
de excommunicatione, ut excommunicatione peccati, talis de
obligatio, cum ueritas accis importet ut sit excommunicatus, ut
ut excommunicatus: quod itaque confessio, quæ absolutio in quibus pænitentia
huius Sacri importat ut sit, talis de obligatione pænitentia
trahit peccati. Responſus autem quod Christi institutio peccati
non est pars huius Sacramenti; nisi ut minus a quo baptizato

ad preterea ee rursus nil addit esse consummata
iam baptizato preterea Baptismum ipsum, ut
iam preteritum: q^o peccatum ut pars inuicem
seca huius Sacri includit constitutio Baptis-
mum poenitentis, ut iam preteritum. En
consequentiam legitime statam, quam tamen
Cardinalis non concedet.

Resp ad ar^gu^o d^o q^o d^o
maioris iustificam: non est pars inuicem
Sacramenti confensio nisi ut uera, licet deno-
tante, institutionem non excludi, nisi ad casu
p^o quo confensio uera s, sedo maior: licet denotante
totu uerum impositum formale ad institutionem Sac-
ram^oti, nego maior, et cetera minori, nego quicq^u
Voluit quibz Ch^o D^o n^os, ut initio huius Sacri
n re excluderet, nisi ad confensio^o q^o e uera, n^om deo uo-
luit, ut tota ueritas confensio^o erit ueritas Sacri, sed
p^ouxa ar^gu^ota n^one quam: n^o noluit excludere in-
tentionem ad peccata nondum baptizati; qu^o deo Baptismus p^oterit
initio i Sacri, sed p^ouxa ar^gu^ota n^one quam. Dices,

ad arbitrarium ee: n^oq^u u^oli^o leg^ora d^oci p^oterit n^oq^u
dolor, n^oq^u f^oenon^o ee u^olita, sed p^ouxa conota-
ta, n^one q^oq^u nollice Ch^ous, ut absoluo heretic. P^o
Ch^ous ita potuisse instituisse hoc Sacri, sed n^o ita
facile stat n^oex n^oro arbitrio, sed ex traditio-
ne Ecclesie, Ioh^ois^oq^u declaracione; Ioh^ois enim
et P^o dy huius Sacri partes enumerat, me^ostio
n^oq^u unice facit f^oerionis, doloris, et absolucionis
n^ol^o p^oerionis; yde n^o nisi p^o sumy arbitrio ea
ee u^olita d^oci p^ot.

Obicies t^oq^uz: sepe p^oerit u^olita
et hoc Sacri: n^ol^o q^o p^orohibet, ne semper u^olita.
Antecedet p^oterit; sepe en^oq^u in^ostio abluendi in Mi-
nistrio e peccaminosa, l^o q^o h^oerit ex p^orauo fine, l^o
q^o q^u u^olita p^oerit lethalis. Obiectio h^oz detorquet^u
quibz h^oz ad p^oerit alit^oq^u, de quo n^o disputamus; q^o
en^oq^u in^ostio in p^oterit, et ar^gu^o n^o p^orobat, e
an p^oerit p^oerit u^olita m^ota in^ostio huius Sacri i^o.
V^olita aut^o n^o de p^oerit p^oerit, sed de p^oerit f^oerionis
loquit^u; deinde deo, n^oq^u an^o: ad eius p^orobat^uq^u d^oci

injectione Ministerii tunc ea peccata huius Sacri, licet
et peccaminosa, quod cadit sub injectione Christi,
qui solus requirit in Ministerio talis injectionem,
qua ablucendo, uellet uti legitima potestate; hoc autem
injectione supponit in Ministerio et aliunde expre-
ssio fuit, lex mala uel peccaminosa uel negat cum
paris in iudicio huius Sacri nisi ut Christus in iudicio
sit minus ut peccaminosa, talis ut uolens uti potes-
te legitima, ablucendo. Replicabitur: quod injectio pecca-
minosa est ut Christus in iudicio, uel uolens. Respondetur
nec ut Christus uolens, approbatur actio, sed dis-
ponitur Sacri; quatenus si le nollet Christus, ut
esset talis injectio, tunc im, ut ex suppositione
quod existat, sufficiat ad Sacrum

SECTIO 2.

¶ In peccata pure existimata suffragantur
ad ualorem huius Sacramenti?

22
In hac questione mere speculanda tenent
affirmatamque sententiam R. Maximus Perez disp. 7
de poenitentia sect. 7, et disp. 21 sect. 6, P. W.
adonius, Uua, et plurimi ex multis in manu
scriptis per se allegatis Abbatem Magnum, Chara-
rion, Silvestrum, P. Canisium, et alios, docentes
apud P. Raynaldum per 2 puncta et n. 17, Beatus
Virgilius ad poenitentiam Sacrum accendere suffragantur
pariter existimatas, et probabiliter apprehensas
et le uos Theologi citati huiusmodi de Virgi-
nis sermone adnotant eam oia falsis reputantes, ostendunt
in eisdem sententiam non habere. Reparatamque sententiam tenet Car-
denalis de Lugo disp. 12 sect. 2, et expurcatus disp. 13
sect. 5, eoque supponere uidetur C. m. 2 disp. 14 de
poenitentia sect. 1. n. 12, anseri, magis huius Sacri et pe-
ccati, quod in re est. Hec cernitur coram, et probabilior
inter Theologos sententia, quae et nos sequemur. Prob. primo
ex Iud. rex 6. En Itho auge, hoc Sacrum unum est pro
his, qui post Baptismum in peccata baptizati; res qui

pure existimant, se lapsos, in peccata n. lapsos. q.
hoc Sacram. n. est unum p. huius, qui pure existimant,
se lapsos ee. Vagetur: n. minus defuncti scilicet, in
strong huius Sacri ueniam soli c. peccata omnia
quae c. omnia post Baptismum; sed ee omnia post Bap-
tismum, pure existimant, l. pure existimant, q. pe-
ccata omnia fuerint, post Baptismum, n. ueniam
ante Baptismum omnia n. n. sufficit q. ad ueniam
maximam ad ualorem huius Sacri: q. n. sufficit
peccata ee existimant, ut ueniam n. e. omnia

Itaque
primo: peccata ee in re omnia ante Baptismum, suffi-
ciat, ne e. maxima c. quae huius Sacri, l. existimant
ex, ee omnia post Baptismum: q. e. sufficit, peccata ee
omnia, l. e. existimant. Prob. igitur: Deo peccata in re
omnia ante Baptismum n. cadit sub ueniam huius
Sacri, q. in re soli excedit ad peccata post Bap-
tismum omnia; sed peccata pure existimant, n. ante,
n. post Baptismum peccata e. q. Itaque conuenit

peccata ante aduersionem: Deo n. aduersionem
subintendit Sacram. peccata. q. peccata pure exi-
stimant q. c. illa dari possunt ueniam dolor, pe-
no, et abluentis, in q. n. est tota essentia Sacri; id
illa oia dari q. possunt c. peccata ante Baptismum
omnia, ex post Baptismum existimata, seu quae ex-
tingunt omnia post Baptismum: q. n. h. n. sufficit
ad ualorem Sacri, n. illa. Dices: Ite carius
n. dari abluentis nomine Christi, qui n. dedit
facultatem ad peccata ante Baptismum omnia. Sed
ista: inde colligitur, Christum n. dedisse talis facul-
tatem, q. in re huius Sacri ex integritate, et uoluntate
Christi soli excedit ad peccata post Baptismum omnia
sa; sed peccata pure existimata n. n. potius post
quam ante Baptismum omnia: q. ad eorum abluentem
nullus dedit Christus facultatem.

Prob. 2. conclusio: c. peccata
dicta soli s. s. abluentis ditionata, n. Sacram. va-

lidy e, si idy apomata pety dicitur, q' in re e
falsy: q' neg' lidy e c' petra pure constituta, q'
in re falsa sunt. Videt' u' q' R. Martinus Pe
ner, ideoq' tra cog' Theogony p' negat ann, q' p'
sacry adhuc ee lidy c' sola petra dicta, t'm
re sunt falsa, neg' h'c p'cedit ee ex p'cepto lo
luong' dictionarum c' collatione q' p'cedit de remi
niss, in qua dicit' effectus primarius sacry
lidy ee dictionarum c' actualis remun' peti: nq'
ablutio t'c data h'c h'c p'cedit: p'cedit ubi q' de
se remun' ablute, p' q'ug remun' nbi p'cedit sub
dictione, q' in re s'm'.

Sed ita primo: c' petra
cento omnia, et uery in p'fessione exponit q' dudi
tat p'cedit de ualore p'cedit sacry, in quo ea
p'fess' e, neg' data, neg' dani p' ablutio dictionarum
ad oio ablute; argui n' solutio p'cedit tenet
p'cedit erit ablutio dictionarum n' minus q'ug
dy petra n' dicta; q' t'q' in p'fessione q'ug in l'c'p'de
canu diuinitat' sacerdos de actuali remun'.

peti, le centus erit de effectus primarius sacry;
sicut eni dy pety dicitur e falsy, nulla in re
data actualis remissio, ita dy p'cedit p'cedit
ria in re fuit valida, nulla e actualis remi
sio data p' Vacay sub p'cedit, ut pote q' data
p' p'cedit.

Ita 2: dicit' apomata, et p'cepta in
ablutione de petra dicto n' e illa dicit' generalis
inclusa in quacumq' ablutione oio ablute; sed dicit'
t'c c' actualis remun' peti e p' re inclusa
in oio ablutione oio ablute: q'. Main stat: nq'
alias fuit p'cedit c' petra dicta illa dicit'
tronalis fra, q'ug p'cedit n' p'cedit: omnia e p'cedit
nq' oio ablute, q'ug t'q' ablute data, fuit in ac
tualis remun' sub dictione, q' petra n' u'nt re
missa, l' p' dictione antecedenti, l' alio modo.

Propter h'c
et alia incommoda, xero antecedenti p'cedit nq'

negant, quod reliqui. Pater noster, quod im-
pugnatur, disparaturque. et dicitur: quod si quis
peccata sola peccata dicit, faciendo nullo absolue-
re, nisi sub conditione, quod peccata sunt uera: quod
peccata si falsa, deficit Sacramentum, quod deficit in iudicio
absoluitur: at si quod peccata si existimata, absolutio re-
cta absoluta, indeque ab eo, quod peccata sunt uera
Sed contra: si absolutio potest esse valida, licet peccata non sunt
uera, ut si solutio potest, quod peccata si recte existima-
ta, non est cum poenitentia sub conditione absoluitur, quod po-
ponit sola peccata dicta; atqui sub conditione debet
tunc absolui: quod. Maior ueritas dicta probat: si ueritas
absolutio iustitiae potest, licet peccata non sunt uera, absolu-
tio absolute collata obtinere potest effectum poenitentiae cum
peccata dicta, licet in re sint falsa: quod non est cum poe-
nitentia sub conditione absoluitur, cum absolutio non expo-
nata periculo frustrationis. Contra 2: fac, si peccata
per ignorantiam, i. inaduersionem, scilicet si peccata du-

25
dum absolute non dicuntur, sed absolute, adhuc in
eo casu, ut aduersari facit absolutio esset nul-
la, si peccata in re essent falsa; atqui non esset
nulla eas defectu integritatis absolute in absolute,
quod esset nulla, eo precise quod peccata non sunt uera. Dicit
Deo tunc absolute, sine ulla, quod non veniant recte ordi-
ne iudiciali; non recte contra est absolute data quod
est dicta: cum quod Christus instituit hoc Sacramentum in iudicio,
propter Christi institutionem esset absolutio, non veniens
ordine iudiciali. Sed contra: licet casus est dicta, absolutio
et sententia euadit ueritas, cum in re ueritas non habet
a preteritione peccatorum, sed ab infusione gratiae de re
meritis: quod licet casus est dicta, absolutio absoluta esset le-
gitime data, veniens ordine iudiciali: si quod non re-
quiritur expressum, ut peccata sunt uera, quod in casu du-
bia erat uera, ex legitima gratia absolute data.

Prob
veniens solutio ex illo Theologo principio, patet re,

ex copione una nuallia matz sacoy: yde
nec Baptismus, neq. Eucharistia fuit ualde ex
agua, l. pane pure existimari, nulla ratione, ni
si q^a Sacra itgt ex matz, quz Christus instituit
nec matz, quz n^o fingimus; l. eny existime
mus ee aguz, l. panz ea, quz reuera n^o n^o n^o
fuit panis, et aqua, qualia a Christo requirunt ad
produca Sacra; acqui petra existimata n^o n^o petra
q^a n^o n^o matz apta ad Sacra instituit petra delegata
Dei, Baptismi ex alio loco inualidus ee, q^a defi
ciat ablucio a Christo inita p^a aguz, n^o n^o n^o n^o
necnaong, pane n^o p^acedit; q^a Christus n^o instituit
ut corpus eius ponetur nisi sub accidentibus panis
ex uini ad feno reueraong p^acedit; ac v^o do
lor, feno, et ablucio n^o uariata, eo q^a petra una p^a
tenita, l. pure existimata: manet q^a in uia q^a
cani eadz matz Sacra ponit, cu petra non p^a
tius aguz, ni matz extyrecaret c^a aguz. *Dupa*

utaz allata oro ambiciuue: primo q^a ne ab
lucio facta p^a aliy. liquor, n^o ablucio p^a aguz
ita feno, et ablucio p^a pure existimati n^o
feno, et ablucio peti. 2^a q^a l^o ablucio facta p^a
ly liquor, n^o ablucio aguz in re, bene im
existimatoe: cur q^a ad Baptismi n^o sufficit
hze ablucio aguz in existimatoe, si ad poen
Sacra sufficit feno, et ablucio peti in existim
tione? Vane n^o minus requirit ad Sacra po
nentez feno, et ablucio peti, quz ad Sacra Bap
tismi ablucio aguz. Tercio: edeo n^o sufficit panis
existimatus, l. itus aguz, ad Sacra Eucharistia;
q^a Sacra hoc dicit uenionz panis in subituz co
poris Christi; sed poen Sacra dicit uenionz pe
ccatoris a peccato ad p^a, seu ad Deu: q^a n^o suffi
cit peti pure existimatoz, quoz peti, l. tunc
aguz.

de exteriori idcirco melior e ablute, quia eius operata
expartido. Ad 2^{am} probationem dico, dolorosa, scelerosa pe-
ccatoris pure existimari ualere plus apud Deum, ut
extinguit honeste operari, et dignius operari, et mi-
nus ualere quicquid ad uitiorum huius Sacri, et ad hoc
nil ualere; ad uitiorum enim alicuius rei non extima-
re perfectio partem, quia aptitudo eius ad uitia dicitur
sic ut uiciorum scelerum plura existimamus parum
quod auxilium.

Obiectum dicitur quod per exterioris existimari, se pe-
care uere dolere de culpa, illi sceleris, et per legiti-
mum Ministri absolutio: 2° existit oia Sacri iudicij
idcirco deficiat, per praesentia, quia ne pars Sacri; ne-
que enim sceleris, dolor, et ablutio aliter se habet, si culpa erit
in re omnia. Respondeo distinguendo an: uere dolere, sceleris
et, et absolutio dolore, sceleris, et ablutio existimabatur
in auxilium, ad quas se extendat iudicio huius Sacri,
nego an: in auxilium, ad quas non se extendat iudicio
recedo an, et nego sub eadem distinctione respondetur. Ad subiectam
probationem dico, doloris, sceleris, et ablutio de peccato pure

existimato aliter se habet, ac si essent de peccato uere
re, non per se, et in ratione entis, morales sales, et in re
one signi; non enim significat quod Sacri, nisi in quicquid
subiectum iudicij. Dicitur, quod nollit eleuare illas par-
tes ad significandum Sacri quod, nisi quod praesentia est per se
in re omnia: uerum ad aduersarios nollit illas
eleuare ad eadem quod significandum, nisi quod praesentia
est per se omnia, post Baptismum. Obiectum 3: Sacri par-
tes non supponit entis, per se praesentia in
re: quod ualide est, et per se praesentia in iudicio existima-
tione. Probatur antecedenti primo: quod hoc Sacri ualide
est et per se remanet per institutionem, et per antecedenti sceleris
long, et ablutio Sacri; sed per se remanet per se
se habet, ac si non esset praesentia: quod 2: quod uicium per
necesse ualide exercetur et per se omnia, sed pure
existimari: quod 3: praesentia Sacri. 3: praeiudicium iudi-
cij huius, quod ualide est et existit probatur, et in re non
omnia. 4: quod Christus potuit instituire hoc Sacri, uerum
ut ad peccata quod pure existimata se extendere

q^o pre. credidit, et a fuisse iudicij: ty q^o sic magis p^ou
 exco iudicij p^ouiz, in cuius iudicij iudicij e:
 ty q^o sic melius remanet ording iudicij hui. Ad an
 g^ou x^odeo, negando antecedet: prima eius probatio
 requiritur sic: hoc Sacty ualor e^o p^ou in re p^ou
 auz, et remanet ty in re, quod in existimatione; id
 p^ou remanet ty in re, quod in existimatione p^ou de
 re hui, ac si n^o fuisse p^ou nec in re, nec in exist
 imatione: q^o hoc Sacty ualor exit e^o p^ou n^o p^ou
 remanet nec in re, nec in existimatione. Malas
 equa e^o x^o aduersarios. Directe x^odeo, p^ou remi
 sy ipse manere in re comit, et eius p^ou exco
 remissionis n^o tollat, q^o uerit sufficit x^o Sacti in
 tione ad iudicij illius; imo eni roly requirit p^ou
 ty post Baptisim omij: yde et ut ty remanet p^ou de
 re hui, ac si n^o exco in re in ordine ad huius iudicij
 ad maculq^o ag, et p^ou exco p^ou exco, si ino
 tale fuerit; manet tm in re mata. sufficit huius Sacti
 q^o roly postulat, p^ou fuisse x^o p^ou a q^o baptizato omij.

Ad 2° probans: uerit p^ou in actus eius hui sum
 ualor; p^ou p^ou ab obto, ut existimato, n^o ut
 cognito ab opengte, et ualor operis; ac p^ou sac
 ty denota ualor n^o a mata ut existimato, sed ut a
 Chro mta: et ideo quibus p^ou ut uerit hui
 et exco e^o p^ou p^ou existimato; ut ual
 ty tm in exco ualida e^o illa. Ad 3° probans
 Iudicij Sacti n^o exco imitari iudicij foris pe
 nes oia; alius x^o n^o p^ou exco in Sacti acurati
 uerit, nec textis, ut in iudicio hui, et foris iudicij
 cing q^o inter uerit iudicij, quod p^ou acurati, in
 eo n^o e^o q^o iudicij hui, et p^ou Sacti ab huius,
 n^o p^ou foris in re ut probat: q^o q^o x^o probat
 e^o, necesse e^o, ut ualor u^o, et alijs x^o, seu delictis
 n^o uerit, ut ne uerit plura incommoda, quod alio
 qui in Republica euenit: iudicij aut Sacti
 et ab hoc fiat, fit tm ab illo p^ou uerit Chro, qui
 uerit x^o in re, et n^o ducit p^ou Sacti p^ou
 tione. Ad 4° probans: q^o p^ou Chro exco hui
 Sacti ad p^ou ante Baptisim mta, p^ou exco q^o